

حضرت علی (ع) وزیر بی مانند پیامبر(ص)/ محورهای برنامه حکومت امام علی (ع)

سکوت حضرت علی امیرالمومنین (ع) با آغاز خلافت ابوبکر آغاز شد، اما این سکوت، یک سکوت منفی نبود و شخصیت ایشان در دوره سکوتش شخصیتی کارساز و موثر بود.

خبرگزاری مهر- گروه دین و اندیشه: سکوت حضرت علی امیرالمومنین (ع) با آغاز خلافت ابوبکر آغاز شد، اما این سکوت، یک سکوت منفی نبود و شخصیت ایشان در دوره سکوتش شخصیتی کارساز و موثر بود.

حضرت علی (ع) هم از ناحیه پدر و هم از جانب مادر به هاشم (جد دوم پیامبر) می رسد. پدر ایشان ابوطالب پسر عبدالمطلب پسر هاشم و مادر ایشان فاطمه دختر اسد پسر هاشم می باشد. ماجرای ولادت آن حضرت در کعبه معروف است. علی (ع) از زمان کودکی برای کسب افتخارات بی نظیر آماده بود. او از داشتن رابطه قوی با پیامبر بزرگ اسلام (ص) افتخاری انحصاری داشت.

پیامبر (ص) حضرت علی (ع) را از دوران کودکی به عنوان عضوی از خانواده اش برای خودش انتخاب کرده بود. علی (ع) وزیری بی مانند برای پیامبر (ص) بود. حضرت علی (ع) دو افتخار کسب کرد، یکی افتخار نجات جان خاتم الانبیاء و بعد افتخار وصایت پیامبر (ص).

نقش مهم و اساسی حضرت علی (ع) در جنگ های صدر اسلام به ویژه جنگ احد سرنوشت ساز بود. حضرت علی همیشه (ع) اولین رزمنده پیشگام در اعمال دفاعی و تهاجمی بود. البته امام علی (ع) در جنگ خیبر نمی توانست اولین پیش قدم باشد و به دلایلی که مربوط به سلامتی او بود در شروع جنگ غایب بود، اما غیبتش باعث خلاء زیادی شد.

با آغاز خلافت ابوبکر، دوران سکوت علی (ع) آغاز شد ولی این سکوت، یک سکوت منفی نبود، به حصار کشیدن و زندانی کردن دانش و خلاقیت ذهنی شگرف او نبود. شخصیت حضرت علی (ع) در دوره سکوتش شخصیتی کارساز بود.

حضرت علی (ع) بعد از عثمان، با بی میلی انتخاب و درخواست مردم را قبول کرد با وجودی که او می خواست خلافت از او به شخص دیگری منتقل شود. خلافت در نظر او یک هدف نبود. حضرت علی (ع) خلافت را تنها وسیله برای گسترش عدالت در میان مردم، حصول برادری پیروان مکتب اسلام و هدایت مردم به یک زندگی که در آن اصول قرآن و دستورات پیامبر اکرم (ص) حاکم باشد می دانست.

برنامه حکومت حضرت علی (ع) چهار محور داشت:

- انجام برابر در توزیع بیت المال
- اجرای عدالت
- ازاله فساد
- حذف تبعیض نژادها

مدت خلافت حضرت علی (ع) چهار سال و نه ماه بود و عمر شریف او شست و سه سال. در زمان خلافت امام علی (ع) در کوفه، سه تن از خوارج گرد هم آمدند تا نقش قتل علی (ع) را اجرا کنند که ابن ملجم المرادی عهده دار این قتل شد.

ابن ملجم المرادی به شرط ازدواج با قطام با وردان و شیبب در شب 19 رمضان به مسجد کوفه رفتند و انتظار علی را کشیدند و چون علی (ع) به مسجد آمد و مردم را به نماز خواند، ابن ملجم فریاد زد: «الحکم لله لالک یا علی و با شمشیر بر فرق علی زد. وردان و شیبب فرار کردند، اما ورادان گرفتار گردید و کشته شد. مردم به ابن ملجم حمله بردند و او را پیش علی (ع) بردند. او گفت این شمشیر را چهل روز تیز کردم و از خدا خواستم که بدترین خلقش را با او بکشم. حضرت فرمودند: تو با همین شمشیر کشته خواهی شد که خود بدترین خلق خدا هستی!

حضرت علی (ع) دو روز در بستر بیماری خوابیده بود و وفاتش در روز 21 ماه رمضان بود. حضرت علی (ع) در بستر به اولادها و

اصحابش وصیت کرد: ... مراقب باشید دنیا شما را فریب ندهد و اگر فریب دنیا خوردید در هیچ کار توفیق پیدا نخواهید کرد و بر هیچ چیز دنیا تاسف نخورید

امام حسن (ع) فرمودند که پدرم علی (ع) گفته بودند مرا شبانه بردارید تا به محلی که نوح پیغمبر هفت صد سال قبل از طوفان برای من قبری آماده کرده نزدیک قبر برادرم هود و صالح دفن نمایید.